

Met begeleider
over de Amstel

■ **Blinde roeister Joleen Hakker oefent op de Eem met haar vriend Adze Slijp, die haar door het roepen van commando's op koers houdt...**

FOTO: THIJS ROOIMANS

Blinde roeister op skiffwedstrijd

Door CHRIS VAN WINDEN

AMERSFOORT - Roeien is een vreemde sport omdat je probeert vooruit te komen door achteruit te bewegen. In een eenpersoonsboot zonder stuurman betekent het dat je voortdurend om moet kijken. Maar als je dat nu eens niet kunt doordat je blind bent? Zo wordt het uiteraard wel heel lastig. Voor Joleen Hakker is het niet zo'n probleem. Zij vaart morgen op de Skiffhead mee met een begeleider en daagt toproeiers uit om het ook eens te proberen met een blinddoek om.

Slechts één keer is ze omgeslagen met een skiff in de ruim tien jaar dat Joleen Hakker nu al roeit. Een gemiddelde waar een normale goed ziende roeier trots op zou zijn. Maar Joleen kan helemaal niet zien waar ze naartoe vaart, want ze ziet slechts flauw wat verschillen tussen licht en donker en verder niets. Ze heeft niettemin gewoon leren roeien in een éénpersoonsboot, een skiff, als jeugdlid bij de vereniging De Eem in Baarn, ging later als student naar Orca in Utrecht en vaart nu bij Hemus in Amersfoort.

Op de vraag wat ze nu doet aan beroep of studie, antwoordt Joleen lachend "ik sport". En ze somt op dat ze aan rolskiën doet, aan hardlopen, aan krachttraining. Elke dag wel iets. In 2000 won ze al een keer een

gouden medaille op een skiffwedstrijd in de Verenigde Staten; de laatste drie jaar zat ze in de nationale vier van gehandicapte roeiers die op de WK steeds een medaille won. Dat ze maar net 50 kilo weegt, is daarbij een extra handicap.

Op de Eem in Amersfoort traint ze met haar vriend Adze Slijp, die voor haar uit vaart en met commando's 'meer naar rood' of 'meer naar groen' aangeeft of ze meer naar bakboord of stuurboord moet gaan. Zo moeten ook de bochten van de Amstel morgen bij de jaarlijkse wedstrijd voor de skiffeurs geen probleem vormen. "Uit mezelf rechtdoor varen, is momenteel een beetje moeilijk voor me", aldus Joleen, "want door het vele boordroeien in de vier ben ik wat asymmetrisch gaan roeien."

Ze voer wel al eerder op de Amstel en dat leidde nog eens tot een komisch voorval. Een collega-skiffeuze ergerde zich wat aan het voortdurende geschreeuw van Adze met steeds aanwijzingen over de koers. "Ze kan toch zeker zelf wel kijken waar ze vaart", was het commentaar. "Nee, dat kan ze niet, want ze is blind", antwoordde Adze. De collega was verbaasd en bood later excuses aan.

Joleen wil best eens een uitdaging aangaan met een toproeister of -roeier. "Laat zo iemand, die natuurlijk veel sterker is als ik en beter roeit, maar eens met een blinddoek om het parcours afleggen. Dan wil ik nog zien of hij of zij aan mijn tijd komt en niet ergens in de oever belandt".